

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ - ERRATA

ΣΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ του Παναγιώτη Γαλάνη, «Σύγχρονες Προσεγγίσεις στο Δίκαιο του Περιβάλλοντος», εκδ. Φυλάτος, 1^η έκδοση, 2020.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ 19-5-2020

Στο παρόν αρχείο ενσωματώνονται όλες οι τρέχουσες νομοθετικές εξελίξεις που αφορούν το βιβλίο και γίνονται διορθώσεις σφαλμάτων, οφειλόμενες σε αβλεψία ή αλλαγή. Σημειώνεται αφενός πως το εγχειρίδιο είναι γενικού χαρακτήρα οπότε δεν επιδρούν οι κάτωθι αλλαγές στην προετοιμασία του ενδιαφερομένου και αφετέρου στη δεύτερη έκδοση του βιβλίου θα προστεθούν όλες οι αλλαγές της νομοθεσίας και νομολογίας.

Αρκετές πληροφορίες, επίσης, παρατίθενται προς εμβάθυνση των ενδιαφερομένων.

Παρατίθεται η Γενική Βιβλιογραφία εμπλουτισμένη:

Γενική ενδεικτική βιβλιογραφία

1. Βασιλειάδης Δ./Διβάνη Χ./Κουσκουνά Μ./Παπαπετρόπουλος Α., Περιβάλλον Διαγράμματα-Σχόλια-Νομολογία-Υποδείγματα, Νομ. Βιβλιοθήκη, 2016.
2. Γεωργιάδου Μ., Το Δίκαιο των Ακινήτων, τ. 4 (Πολεοδομία-Δόμηση), Νομ. Βιβλιοθήκη, 2011.
3. Γιαννακούρου Γ., Δίκαιο Χωροταξίας και Πολεοδομίας, Νομ. Βιβλιοθήκη, 2019.
4. Δελλής Γ., Κοινοτικό Δίκαιο Περιβάλλοντος –Οι διαστάσεις της προστασίας του περιβάλλοντος στην κοινοτική έννομη τάξη, Αντ. Ν. Σάκκουλας, 1998.
5. Καρακώστας Ι., Περιβάλλον και Δίκαιο, Νομ. Βιβλιοθήκη, 2011.
6. Καρατσώλης Κ., Εισαγωγή στο Δίκαιο της Πολεοδομίας στην Ελλάδα και την Κύπρο, Νομ. Βιβλιοθήκη, 2020.
7. Κουτούπα-Ρεγκάκου Ε., Δίκαιο του Περιβάλλοντος, Σάκκουλας, 2008.
8. Παπαθανασόπουλος Α., Δίκαιο των Δασικών Οικοσυστημάτων, Νομόραμα, 2014.
9. Παπαπετρόπουλος Α., Κανταρτζή Ι., Χωροταξικός και Πολεοδομικός Σχεδιασμός, Νομ. Βιβλιοθήκη, 2011.
10. Σιούτη Γλ., Εγχειρίδιο Δικαίου Περιβάλλοντος, Σάκκουλας, 3η έκδοση (2018).
11. Χαϊνταρλής Μ., Περιβαλλοντική Νομοθεσία, Νομ. Βιβλιοθήκη, 2014.
12. Χριστοφιλόπουλος Δ., Χωρικός Σχεδιασμός και Βιώσιμη Ανάπτυξη, Π.Ν. Σάκκουλας, 2002.

Περιοδικά

Περιβάλλον και Δίκαιο

Νόμος και Φύση

Θεωρία και Πράξη του Διοικητικού Δικαίου

Εφαρμογές Δημοσίου Δικαίου

Παρατίθενται οι επιμέρους αλλαγές στα πρακτικά θέματα

- Στο πρακτικό θέμα 10 (σελ. 60), ερώτημα στ):
ν. 4635/2019 Το άρθρο 15 παρ. 2 του νόμου αυτού έχει ως εξής:

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του ν. 4014/2011 τροποποιείται ως εξής:

«1. Αρμόδια περιβαλλοντική αρχή για την περιβαλλοντική αδειοδότηση των έργων και δραστηριοτήτων της υποκατηγορίας Α2 του άρθρου 1 είναι η οικεία Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Η έγκριση των περιβαλλοντικών όρων γίνεται με απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας Γενικής Διεύθυνσης της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης.»

- Στο πρακτικό θέμα 2 (σελ. 29), ερώτημα γ), προς εμβάθυνση στο Περιβάλλον και τις Δημόσιες Συμβάσεις αναφέρεται ότι:

Εκτός από τη μονομερή δράση της Διοίκησης, η τελευταία δρα και συμβατικά, καταρτίζοντας συμβάσεις για την περιβαλλοντική προστασία, π.χ. την πανίδα και τη χλωρίδα. Το κράτος και οι δημόσιοι φορείς μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους σε αγαθά, υπηρεσίες και δημόσια έργα οικολογικά, κατόπιν του καθορισμού οικολογικών κριτηρίων. Στην ενωσιακή νομολογία αναφέρεται η *Concordia Bus* (ΔΕΚ) όπου το δικαστήριο δέχτηκε και τη συνεκτίμηση περιβαλλοντικών κριτηρίων για τον καθορισμό της οικονομικά συμφέρουσας προσφοράς. Η περιβαλλοντική προστασία αποτελεί κριτήριο ανάθεσής τους, υφίστανται δε οικολογικά κριτήρια ανάθεσης. Η επίκληση των κρατών μελών κατεπειγόντων λόγων για απευθείας ανάθεση εξαρτάται κατά το πρώην ΔΕΚ από την ύπαρξη απρόβλεπτου γεγονότος και κατεπείγουσας ανάγκης μη συμβιβαζόμενης με τις προθεσμίες που επιβάλλει η προκήρυξη διαγωνισμού, αλλά και την ύπαρξη σχετικού αιτιώδους συνδέσμου.

- Στο πρακτικό θέμα 4 (σελ. 38), ερώτημα στ), προς εμβάθυνση αναφέρεται ότι:
Το νυν ισχύον άρθρο 46 α ν. 998/1979 προβλέπει ότι για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δασικού χαρακτήρα εκτάσεις που εκχερσώθηκαν για γεωργική χρήση, πριν τεθεί σε ισχύ το Σύνταγμα του 1975 και διατηρούν τη χρήση αυτή μέχρι σήμερα, δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, απαγορευμένης κάθε άλλης χρήσης από τον κάτοχό τους (παρ. 1). Σημειώνεται ότι οι διατάξεις των άρθρων οι διατάξεις των άρθρων 47 παρ.5-13 και 48 Β του ν. 998/79 κρίθηκαν με τη ΣτΕ (Ε) 645/2019 αντισυνταγματικές. Με τη δε υπ' αριθμ. 709/2020 απόφασή της η ΟλΣτΕ έκρινε ότι οι ρυθμίσεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 (διαχείριση και προστασία ακινήτων υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων) αποσυνδέουν το δικαίωμα εξαγοράς των δημοσίων εκτάσεων από πρόσωπα τα οποία δικαιούνται αποκατάστασης.
- Στο πρακτικό θέμα 6 (σελ. 44), ερώτημα γ), τονίζεται πως με τον ν. 4685/2020 και π.δ. 59/2018, άρθρο 14^α ορίστηκαν εκ νέου χρήσεις γης εντός των ζωνών του Δικτύου Natura 2000. Πάντως, δεν επιδρούν αυτά τα νέα δεδομένα στην απάντηση.
- Στο πρακτικό θέμα 7 (σελ. 47), ερώτημα β), η απάντηση δόθηκε νομολογιακά, κατ' εφαρμογή του τότε ισχύοντος ν. 880/1979. Πλέον για τα υδατορέματα ισχύει ο ν. 4258/2014.
- Στο πρακτικό θέμα 10 (σελ. 58), πρόκειται για έργο δημιουργίας εναέριων γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας με τις συνοδευτικές αυτών εγκαταστάσεις. Το πρακτικό αναφερόταν στο ήδη υπάρχον οδικό δίκτυο που κατά την παλαιά αδειοδοτική διαδικασία ενέπιπτε στην Α κατηγορία.
- Στο πρακτικό θέμα 11 (σελ. 61), τα ερωτήματα αναριθμούνται ως εξής:

α και β) Είναι νόμιμος αυτός ο τρόπος επεξεργασίας; Αν ιδιώτης, ιδιοκτήτης εργοστασίου, διοχετεύει τα στερεά του απορρίμματα στο διπλανό οικόπεδο, νομίζοντας ότι τα απορρίπτει σε χώρο κατάλληλο, αλλά μην όντας και σίγουρος, είναι νόμιμη η ενέργεια αυτή;

γ)..

- Στο πρακτικό θέμα 13 (σελ. 67), προστίθεται και το π.δ. 28/2015 (άρθρ. 48-49).
- Στο πρακτικό θέμα 15 (σελ. 71), ερώτημα γ) ο ν. 1892/1990 είναι ο σωστός και κατ' εφαρμογή αυτού η νομολογία δέχθηκε όσα λέγονται στο ερώτημα δ)
- Στο πρακτικό θέμα 16 (σελ. 78), ερώτημα β) προς εμβάθυνση αναφέρεται ότι
Με την απόφαση του ΔΕΕ C-664/15 *Protect*, αποσαφηνίστηκαν τις προϋποθέσεις πρόσβασης στη δικαιοσύνη περιβαλλοντικών οργανώσεων στο πλαίσιο διαδικασίας αδειοδότησης έργου, το οποίο ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον. Η συναφής Οδηγία δεν επιτρέπει να εφαρμοστεί εθνικός κανόνας αποκλεισμού του παραλείποντος να προβάλλει εγκαίρως αντιρρήσεις από το δικαίωμα προσφυγής.
- Στο πρακτικό θέμα 19 (σελ. 85-86), αναφέρεται εκ παραδρομής πως το ως αυθαίρετη είναι η χρήση κατά παράβαση του ΝΟΚ. Το πρακτικό αναφέρεται σε περίπτωση προ του 2017, όταν και συνετάγη και εκ παραδρομής δεν άλλαξε διατύπωση.

Το αυθαίρετο ορίζεται στον ν. 4495/2017, όπου προβλέπεται πως «αυθαίρετη κατασκευή» (άρθρ. 81 παρ. 1 ν. 4495/2017) είναι εκείνη η κατασκευή ή εγκατάσταση (εδώ κατά τον ΝΟΚ), η οποία εκτελείται/έχει εκτελεστεί: α) χωρίς την απαιτούμενη οικοδομική άδεια, β) καθ' υπέρβαση αυτής ή γ) κατά παράβαση ισχυουσών πολεοδομικών διατάξεων, δ) με βάση ανακληθείσα ή ακυρωθείσα άδεια.

Επίσης, για τους ίδιους λόγους, το πρακτικό αφορά «οικοδομική άδεια». Το δε έργο που απαιτούσε οικοδομική άδεια ήταν πισίνα.

- Στο πρακτικό θέμα 21 (σελ. 97), ερώτημα β) προς εμβάθυνση αναφέρεται ότι Προκειμένου ορισμένη πράξη να υπαχθεί στη διαδικασία της Οδηγίας 2001/42/ΕΚ, πρέπει, αυτή να «εγκρίνεται μέσω της νομοθετικής διαδικασίας από το Κοινοβούλιο ή την Κυβέρνηση» και η έκδοσή της να απαιτείται «βάσει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων». Κατά την προφανή και μη καταλείπουσα εύλογες αμφιβολίες έννοια της εν λόγω διατάξεως, η υπαγωγή στη διαδικασία της οδηγίας δεν αποκλείεται, όταν η πράξη για την οποία πρόκειται, αποτελεί τυπικό νόμο, διότι, στην περίπτωση αυτή, η έκδοσή της δεν απαιτείται, μεν, κατ' ακριβολογία, βάσει άλλων «νομοθετικών διατάξεων», ο ίδιος, όμως, ο τυπικός νομοθέτης, κατ' ενάσκηση της κανονιστικής του εξουσίας, κρίνει επιβεβλημένη τη θεσμοθέτησή της.
- Στο πρακτικό θέμα 29 (σελ. 128 επ.), τονίζεται ότι πλέον μιλάμε για Τοπικό Χωρικό Σχέδιο (ΤΧΣ) και όχι σχέδιο πόλεως, τεχνικά νομικά. Ωστόσο, τα εκπονηθέντα σχέδια πόλεως ιδίως με το ΝΔ του 1923 τροποποιούνται με βάση τις διατάξεις του. Ο όρος «σχέδιο πόλεως» διατηρείται στη θεωρία.
Στο ίδιο πρακτικό θέμα, σελ. 131, προς εμβάθυνση αναφέρεται ότι Με το π.δ. 59/2018 καθορίζονται πλέον (μετά τον ν. 4685/2020) 17 κατηγορίες γενικών χρήσεων (άρθρο 1, παρ. 1) οι οποίες καλύπτουν τον αστικό και περιαστικό χώρο (άρθρο 14: αγροτική χρήση κλπ.), σε αντιστοιχία με το πεδίο εφαρμογής των πολεοδομικών σχεδίων. Κατά το άρθρο 1, οι χρήσεις γης που ρυθμίζονται από τον ρυθμιστικό (πολεοδομικό) σχεδιασμό και περιλαμβάνονται στις ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες της παραγράφου 2 του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 καθορίζονται σύμφωνα με τη γενική και ειδική χωρική τους λειτουργία.